

[Voigt.]

Når vi ved, hvilke enorme omkostninger der pålægges erhvervslivet af de her nævnte foranstaltninger, må det være oplysende at få godtgjort, om det offentlige bare selv blæser på loven om arbejderbeskyttelse og støj.

De indsatte er mennesker, som har krav på nøjagtig de samme foranstaltninger til imødegåelse af kvæstelser og støjskader, så skulle det vise sig, hvilket ville være groft, at der er særlige dispensationsregler for statens fængsler, vil jeg allerede nu forberede ministeren på, at jeg omgående vil begære et samråd i udvalget til en gennemgribende drøftelse af disse forhold.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (28/1 76):

Kriminalforsorgens værksteder er omfattet af de bestemmelser, der er fastlagt i arbejderbeskyttelseslovgivningen, og underkastet tilsyn fra arbejdstilsynet og fabriksinspektører i lighed med, hvad der er gældende for private virksomheder.

Væveriet ved statsfængslet i Horsens er udstyret med maskinel, der er beskyttet efter de herom gældende regler, og værkstedsindretningen svarer til indretningen af andre væverier.

Arbejdstilsynets fabriksinspektører har ved besøg i statsfængslets væveri kun haft få bemærkninger til de gennemførte beskyttelsesforanstaltninger og ingen til værkstedsindretningen. Tilsynets henstillinger er straks efterkommet af anstalten.

Der er ikke registreret tilskadekomst blandt de i væveriet beskæftigede som følge af manglende eller utilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger.

Der foreligger ikke måling af „støjdecibel’en“, men støjniveauet svarer til niveauet i øvrige væverier. Statsfængslet har til såvel indsatte som værkpersonalet stillet hørevern til rådighed i form af godkendte ørekopper og hørevat.

Det interne sikkerhedsarbejde i kriminalforsorgens anstalter er opbygget efter bestemmelserne i arbejdsministeriets bekendtgørelse af 15. juni 1973 om internt sikkerhedsarbejde. Sikkerhedsarbejdets tilrettelæggelse er efter aftale mellem direktoratet for arbejdstilsynet og direktoratet for kriminalforsorgen fastsat i kriminalforsorgens

cirkulære af 15. juli 1974 og omfatter etableringen af en sikkerhedsgruppe for hvert arbejdsområde samt et sikkerhedsudvalg for hele anstalten. Sikkerhedsgruppen består af lederen af arbejdsområdet samt den valgte sikkerhedsrepræsentant, og sikkerhedsudvalget består af anstaltens fængselsforvalter, 2 medlemmer udpeget af arbejdslederne, 2 medlemmer valgt af sikkerhedsrepræsentanterne og 1 medlem valgt af de indsatte. Efter at den hidtidige talsmandsordning ophørte for nogle måneder siden, har der ikke været nogen repræsentant for de indsatte i sikkerhedsgruppen. Der er imidlertid truffet foranstaltning til udpegning af et andet medlem blandt de indsatte.

Der har ikke i statsfængslets sikkerhedsudvalg været rejst klager over de sikkerhedsmæssige forhold i væveriet.

De anførte sikkerhedsudvalg og sikkerhedsgrupper blev oprettet i efteråret 1974, og direktoratet har herefter i samarbejde med arbejderbeskyttelsesfondet afholdt et antal kurser for medlemmer af sikkerhedsudvalg og arbejdsgrupper.

Af *Wilhelm* (VS) til justitsministeren (21/1 76):

„Vil ministeren foranledige, at folketingets retsudvalg — med henblik på bedømmelse af tilstrækkeligheden eller utilstrækkeligheden af den i sidste folketingssamling gennemførte lov om bekæmpelse af skadelig økonomisk virksomhed — får tilstillet en redegørelse fra statsadvokaturen for særlig økonomisk kriminalitet (bagmandspolitiet) vedrørende vekselrerfirmaet G. I. Michaelsens betalingsstandsning i november 1973 i forbindelse med firmaets erhvervelse af hovedaktieposten i B & Ws skibsværft, indeholdende en vurdering af disse begivenheder i lyset af lovgivningen mod økonomisk kriminalitet?“

(Spm. nr. 261).

Begrundelse.

Muligheden for at bedømme tilstrækkeligheden af den eksisterende lovgivning mod økonomisk kriminalitet, som der ved vedtagelsen i sidste folketingssamling var meget delte meninger om, afhænger nu som før af muligheden for at få indblik i økonomiske transaktioner, som kan karakteriseres som